

Universitätsbibliothek Paderborn

**De contritionis veritate aureum opus Fratris Joa[n]nis
Viualdi de Monte regali. ordinis fratrum predicatoru[m]
sacre pagine professoris**

Vivaldus, Joannes Ludovicus

[Augsburg], 1518

VD16 V 1772

De peccato ire.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30734

De peccato Ira

clericali. xxxvij. c. Propter crapulā multi obserunt: qui autē abstinenēs est/ adij Septiū cier vitā. Septimo gula inducit mortē culpe. Hinc Paulus. s. ad Timoth. mū. līj. ca. ait. Glidua in dclitijs viuens/morta est. Et Ambrosius in sermone quadrages. ait: Fames amica virginitati est/ inimica luxurie: Saturitas vel Octauū ro castitatem prodigit/nutrit illecebram. Octavo gula inducit mortem gehenne: ut pater de diuine epulone/ qui induebatur purpura et byssō et epulabatur quotidie splendide: sed tandem mortuus est hic oīnes et sepultus in inferno. Nonum. Luce. xvij. ca. Nono inducit rebellionem carnis/ est enim caro nostra velut serua/ratio autem velut domina: quando ergo laute/delicate/vel inordinate nutritur corpus: rebellat et repugnat rationi. Ideo Prover. xix. ca. Qui delicate nutrit seruum suū: postea sentiet eum contumacem. Si autē scire vis quod sunt species gule/lege versus sequentes.
Gula nimis laute/propere/vel studiose
Latura nimis: et inepre loquax/scurrilia fouet
Ebrietas/hebes mentis/pollutio fede.

De peccato ire.

Ira secundum Isidorum in. x. libro Etymologiarum dicit ab ir quod est flamma: qz ira accendit et inflamat. Iracundus vero dictus qui accenso sanguine in furore compellit. Ideo ira fm. Augustinū est vescendi libido. Uel fm. Cassiodor: ira est motus animi coctatus ad penā. Uel fm. Hugonē: ira est subita animi tempestas / que dnm inordinate se concitat: cor hominis ad insaniam pertrahit. Uel fm. Thomā in. q. ij. q. clviij. ar. j. Ira proprie est passio quādam appetitus sensitivū/ a qua quis trascibit lis denominat. Uel ira fm. Damasce. ut habet Thomas in. j. q. xlviij. ar. ij. ē feruor eius qz circa cor est sanguinis ex euaporatōe fellis. Motus enim irei de Thomas ibidē. causat ex alqua iniurta collata. Ideo appetitus sensitivus potissimum tendit ad repellendum iniuriam pro appetitu vindictae: et ex hoc sequitur magna vehementia et impetu ostias in motu ire. Et quia motus ire non est pro modo recreatiois/cui proportionat frigus: sed magis pro modum insecuritatis/ cui proportionat calor: consequenter fit motus ire causatiu cuiusdam feruoris sanguinis et spirituū circa cor/ quod est instrumentum passionis animae: et sic propter magnam perturbationem cordis que est intra: maxime apparent iratis indicta quedam in exterioribz membris. Hinc Gregorius in. v. li. moralibz. ca. xxxij. dt. sic. Nam ire sue stimulis accensum cor palpitat: corpus tremit: lingua se prepedit: facies ignescit: exasperant oculi: et nequaquam recognoscunt voti: ore quidē clamore facit sed sensus quā loquax ignorat. Hec Greg. Nota qz ira subtrahit ab homine plura bona fm. Robertū holcot in cōmento aureo sup lib. Sapient. let. cxxv. Et alios doctores catholicos.

Ira de honestate corporis dispositionē.

Rimo ira destruit honestatē corporalis dispositionis. Nam quantumcumque persona sit pulchra: ira tamē subvertit et immutat oīa membra: Unigenitū rubor accendit: aut pallor nimis de honestate: lingua cespitat: et breuiter oīs corporis gestus pro tremorem immutant. De hac etiam immutatione loquitur Seneca. in. q. libro de ira/ sic dices: nihil equi profuit iratis sic intueri deformitate rel. scz. ire. Nam in ea facies turbatior: ora pulcerrima sedat toruos vultus ex tranquillissimis reddit: linquit decor omnis iratos. Et se quistur: Qualem putas esse animū cuius imago tam feda est. Ideo dicit quādā philosophus: qz iratis profuit asperisse speculū ut imago ostenderet.